

Gy?ztünk, de még messze nincs vége

2022 június 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ne szégyelljük tehát kimondani, hiszen megérdemli: háromszoros vivát Orbán Viktornak!

Igen, gy?ztünk az Oroszországgal szemben az unió által foganatosított hatodik szankciós csomag kapcsán. Gy?ztünk, mert érvényesült az álláspontunk, és a cs?vezetéken szállított olajra nem vonatkoznak a szankciók. És még Kirill orosz pátriárkát is sikerült megvédenünk az értelmetlen és az emberi jogokat sért? büntet? intézkedésekkel szemben.

Ne szégyelljük tehát kimondani, hiszen megérdemli: háromszoros vivát Orbán Viktornak!

Nem, kedves liberálisok: ez nem talpnyalás, hanem egy országot vezet? miniszterelnök valóságosan kiemelked? politikai teljesítményének elismerése, amellyel még a baloldali és liberális magyar választópolgárok érdekeit is megvédte a kormányf?. Hálásak ezért neki – csak nem merik kifejezésre juttatni egy, a velejéig megfélemlített és hazug európai közvélemény el?tt – Ausztria, Németország, Csehország, Szlovákia és Hollandia politikai vezet?i és polgárai is. (Igaz, tegyük hozzá: szokatlan módon az Orbán-gy?löl? Mark Rutte „örökös” holland miniszterelnöknek volt egy-két dicsér? szava az „ördögr?l”, tudniillik Orbánról – à la Churchill. ? persze ezt is megteheti – mint ahogyan, úgy t?nik, cseh és szlovák barátaink valamiért idáig sem mernek eljutni.)

Igen, gy?ztünk, de a háborút még nem nyertük meg. S?t: ez a háború igazából most kezd?dik köztünk és az unió f?sodratú elitje között.
Ugyanis a lélektani helyzet a következ?: az unió liberális vonulata már a háború kezdete óta azt hangoztatja az Orbán-kormányról, hogy rossz oldalon áll, oroszbarát, Putyin h?séges kiszolgálója, és az eddig elhatározott oroszellenes szankciókhoz is csak ímmel-ámmal, inkább taktikai megfontolásokból csatlakozott. Nem beszélve arról, hogy nem hajlandó fegyvereket szállítani Ukrajnának, de még csak át sem engedi a harci eszközöket az országán. Az persze, hogy immáron mintegy hétszázezer menekült jelent meg a határainkon, és mindenkit becsülettel elláttunk, segítettünk nekik, az nem számít semmit ennek a „mértékadó” körnek. A lényeg számukra az, hogy mi kilógunk a sorból, állandóan botot rakunk a küll?k közé, megbomlasztjuk az uniós fellépést, s ezzel károkat okozunk az uniós egységnek, a „közös értékeknek” – miközben már a többi V4-es ország is beállt a sorba, s azt teszi, amit a f?sodor diktál nekik, Lengyelország pedig szinte még a nyugati liberális országokon is túltesz az oroszellenességében.

És most gondoljuk meg: mit érezhet ez a liberális f?sodor, a brüsszeli elit, hogy a hatodik csomag kapcsán is engedniük kellett a magyar elvárásoknak?
Nyilvánvalóan haragot és tehetetlen dühöt éreznek, mert nem volt igazán mozgásterük, hiszen azért kellett engedniük, mert még az unióban szabályszer? konszenzusos döntést nem tudták megszüntetni és nem tudták bevezetni a többségi döntés intézményét, amihez egyébként az alapszerz?déseket kellene módosítani, de ahhoz szintén konszenzus kellene, az meg éppen miattunk nem lenne meg. Ez tehát számukra egy igazi, echte 22-es csapdája helyzet, amib?l nem tudnak kitörni, ezért kellett még Kirill pátriárka ügyében is engedniük az Orbán-kormánynak.

Ez hozta meg számunkra a sikert, meg persze a végtelen kitartásunk, er?nk és kurucos hozzáállásunk, amivel csak mi – ismétlem: csak mi – rendelkezünk az unión belül. A hitünk abban, hogy igazunk van, s amit felkínálunk az unió számára, az nemcsak a mi, hanem minden uniós tagállam javára válna.

Joggal lehetünk tehát elégedettek, de az okos ember ilyenkor nem d?l hátra és nem ül a babérjain. Már csak azért sem, mert látszik: a szemben álló fél féktelen haragot, dühöt és tehetetlenséget érez, s ez bosszúálló cselekedetekre készteti. Szóval sed non est pax – nincs béke, a másik fél le akar ránk csapni mélységes indulattal és felháborodással. Reálisan ezzel kell számolnunk, s már napokkal a hatodik csomag elfogadása után látszik is mindez a f?sodratú megmondóemberek nyilatkozatain.

Vegyük mindjárt Frans Timmermansot, Soros papa nagy barátját, a nyílt társadalom elkötelezett hívét, az Európai Bizottság jelenlegi alelnökét! A WDR német, globalista médiatársaság rendezvényén felháborodottan beszélt Magyarországról és az Orbán-kormányról, s azt mondta, az EU-ban „sok-sok évig mindent elt?rtek, amit Orbán tett”. Hozzátette, „véget kell vetni a játszadozásnak”. Vajon mire gondol a kit?n? személyiség? Mire készül hazánkkal szemben? Nemsokára kiderül.

De menjünk csak tovább a liberális irányultságú Európai Parlamenthez. Ennek alelnöke, a szociáldemokrata Katharina Barley – aki egyébként nemrég még Magyarország és Lengyelország „kiéheztetésnek” szükségességér?l beszélt – folytatta magyarellenes kirohanásait. Egyenesen kifejtette, hogy el kell venni a magyarok szavazati jogát az unióban. Ez azért totális nonszensz, mert a szavazati jog elvétele nem egy önkényes cselekedet, ami Barley asszony „bemondására” megtörténik, hanem az unió atombombának nevezett, legdurvább szankciós mechanizmusa, a hetes cikkely, amely egy bonyolult jogeljárási folyamat legvégén, egyhangú tagállami döntéssel lehet életbe léptetni. Ám úgy látszik, Barley asszony számára ez nem jelenthet akadályt, ? úgy gondolkodik, hogy ha a liberális f?sodor egy tagállamot ki akar nyírni, akkor bátran megteheti, átlépve az uniós alapszerz?déseken. Ennyit a baloldali jogállamisági szemléletmódról… Érthet? és helyes, hogy Varga Judit igazságügyi miniszter – jó szokásához híven – a leghatározottabban visszautasította ezt a demokráciától távol álló, önkényes szemléletmódot.

Nem igazán barátaink a német és osztrák sajtó és média vezet?i, munkatársai. Karl Pachner botránya jól ismert: az Osztrák Rádió és Televízió (ORF) online tartalmakért felel?s igazgatója a közösségi oldalán képes volt azt írni, hogy tisztességes dolog lenne, ha Orbán Viktor szívinfarktust kapna és lemondana, s ez után Európa egy jobb hely lenne nélküle. Magyar Levente külügyi államtitkár bekérette az osztrák nagykövetet – nagyon helyesen! –, s figyelmeztette, hogy legközelebb nem elégszünk meg egy bocsánatkéréssel. Oda jutottunk az unióban, a kulturált Nyugat által vezetett unióban, hogy Magyarnak kell figyelmeztetnie az osztrákokat, hogy az ilyen mondatok túlmennek az európai civilizációs normákon. Igen, akkor ki is az európai? Ki is kér számon értékeket másokon? Egyáltalán: hová jutottunk?

A német bulvárlap, a Bild újságírója, Franz Josef Wagner Orbánt egyenesen Júdáshoz hasonlította, aki néhány ezüstpénzért elárulta a barátait. „Az ellenségünk barátja vagy. Már nem tartozol hozzánk” – írta. Nagyon kedves.

De ezekre akár legyinteni is lehet, hiszen fékevesztett dühöt érz? emberek néha nem tudják, mit beszélnek és mit írnak. Azonban kicsit fájóbb az, amit lengyel barátaink mostanában nyilatkoznak, beleértve ebbe most már sajnos nem csak a liberálisokat, hanem a kormányzó konzervatív politikusokat is. Pawel Jablonski külügyminiszter-helyettes a France 24-nek nem épp baráti hangot ütött meg: „Jelenleg úgy gondoljuk, hogy Magyarország politikája káros hatással van az európai biztonságra. Továbbra is mindent t?lünk telhet?t megteszünk, hogy ezt a hibás politikát megváltoztassuk. Ez egy folyamat és természetesen más országokra is vonatkozik, amely folytatja az üzletelést Oroszországgal, például a gázpiacon.”

És végül menjünk át a tengeren túlra! Nem érhet bennünket már nagy meglepetés, amikor azt tapasztaljuk, hogy amerikai demokrata politikusok követelik az uniótól Magyarország megbüntetését. Ám Raja Krishnamoorthi képvisel? szintet lépett: ha Budapest továbbra is akadályozza az EU-t, Washingtonnak meg kellene fontolnia korlátozó intézkedések bevezetését azokkal a magyar vállalatokkal szemben, amelyek még mindig orosz üzemanyag-export?rökkel üzletelnek. Véleménye szerint egy ilyen eszköz segítene abban, hogy Magyarországgal végleges megállapodás szülessen az orosz üzemanyag betiltásáról. Végtelenül cinikus álláspont.

Itt be is fejezem, bár még lehetne folytatni a sort.

De miért is idéztem ide ezeket a reakciókat? Pusztán azért, hogy figyelmeztessem magunkat arra, hogy ezekkel az ellenséges reakciókkal kell együtt élnünk, és azt is be kell ismernünk, hogy jelenleg valódi repedések jelentek meg a V4-es együttm?ködésen belül is.

Értenünk kell, hogy a globalista és liberális körök folyamatosan azon törik a fejüket a háttérben, hogyan tudnának minket ellehetetleníteni – vagyis hogyan tudnának minket a sarokba szorítani.

Ezért szükséges, hogy több forgatókönyvben gondolkozzunk a jöv?t illet?en.

Fricz Tamás

A szerz? politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló